Td030_02

Ήρθι Μάης, *Ανθούλω μου*
ήρθι Μάης κι η άνοιξη

ήρθι Μάης, *Ανθούλω μου*
ήρθι Μάης κι η άνοιξη

ν *Ανθούλω μου*, ήρθι το καλοκαίρι
κιμ κι έλα μου, ήρθι το καλοκαίρι

ν *Ανθούλω μου*, ήρθι το καλοκαίρι

κιμ κι έλα μου, ήρθι το καλοκαίρι
να πρασινί-, *Ανθούλω μου*
να πρασινίσουν τα ιβουνά

να πρασινί- , *Ανθούλω μου*
να πρασινίσουν τα ιβουνά

ν *Ανθούλω μου,* να λουλουδιάσουν κάμποι
κιμ κι έλα μου, να λουλουδιάσουν κάμποι

ν *Ανθούλω μου,* να λουλουδιάσουν κάμποι

κιμ κι έλα μου, να λουλουδιάσουν κάμποι
να βγουν τα ί-, *Ανθούλω μου*
να βγουν τα ίτσια[1] στα ιβουνά

να βγουν τα ί-, ν *Ανθούλω μου*

να βγουν τα ίτσια στα ιβουνά
ν Ανθούλω μου, κι οι κάτσηδες[2] στους κάμπους
κιμ κι έλα μου, και κάτσηδες στους κάμπους

ν *Ανθούλω μου*, κι οι κάτσηδες στους κάμπους

κιμ κι έλα μου, κι οι κάτσηδες στους κάμπους
να βγει κι η Ανθού-, *Ανθούλω μου*
να βγει κι η Ανθούλω η όμορφη

να βγει κι η Ανθού-, *Ανθούλω μου*

να βγει κι η Ανθούλω η έμορφη
ν Ανθούλω μου, να βγει να σιργιανίσει
κιμ κι έλα μου, να βγει να σιργιανίσει

ν Ανθούλω μου, να βγει να σιργιανίσει

κιμ κι έλα μου, να βγει να σιργιανίσει

[1] ίτσια/αγγίτσια: μικρά μωβ λουλουδάκια, πολύ αρωματικά, τα οποιά χρησιμοποιούνται συχνά σε τελετουργίες
[2] κάτσης: είδος βολβοφόρου φυτού που τρώνε πολύ οι χωρικοί

σιργιάνιξι, *ν Ανθούλω μου*
σιργιάνιξι κι διάυρι
σιργιάνισι, *ν Ανθούλω μου*
σιργιάνισι κι διάυρι
ν Ανθούλω μου, 'πό το ταχιά ως το βράδυ
κιμ κι έλα μου, 'πό το ταχιά ως το βράδυ
ν Ανθούλω μου, 'πό το ταχιά ως το βράδυ
κιμ κι έλα μου, 'πό το ταχιά ως το βράδυ
κι η μάνα τ'ς την, *Ανθούλω μου*
κι η μάνα τ'ς την προξένιβι
κι η μάνα τ'ς την, *Ανθούλω μου*
κι η μάνα τ'ς την προξένιβι
ν Ανθούλω μου, σι Τούρκο να την δώσει
κιμ κι έλα μου, σι Τούρκο να την δώσει
ν Ανθούλω μου, σι Τούρκο να την δώσει
κιμ κι έλα μου, σι Τούρκο να την δώσει.
Σι τι μανή μ', *ν Ανθούλω μου*
σι τι μανή μ' τον ζήλιψις
σι τι μανή μ', *ν Ανθούλω μου*
σι τι μανή μ' τον ζήλιψις
ν Ανθούλω μου, τον Τούρκο το Φοντούλη
κιμ κι έλα μου, τον Τούρκο το Φοντούλη
ν Ανθούλω μου, τον Τούρκο το Φοντούλη
κιμ κι έλα μου, τον Τούρκο το Φοντούλη.
Τον ζήλιψα, ν *Ανθούλω μου*
τον ζήλιψα στη φορεσιά
τον ζήλιψα, *ν Ανθούλω μου*
τον ζήλιψα στη φορεσιά
ν Ανθούλω μου, και στα δασιά τραγούδια
κιμ κι έλα μου, και στα δασιά τραγούδια
ν Ανθούλω μου, και στα δασιά τραγούδια
κιμ κι έλα μου, και στα δασιά τραγούδια
τον ζήλιψα, *ν Ανθούλω μου*
τον ζήλιψα και στην πιρτσιά
τον ζήλιψα, *ν Ανθούλω μου*
τον ζήλιψα και στην πιρτσιά
ν Ανθούλω μου, πώς τ'ν έχει αραδιασμένη
κιμ κι έλα μου, πώς τ'ν έχει αραδιασμένη
ν Ανθούλω μου, πώς τ'ν έχει αραδιασμένη
κιμ κι έλα μου, πώς τ'ν έχει αραδιασμένη
τον ζήλιψα, *ν Ανθούλω μου*

τον ζήλιψα και στ’ άλογο
τον ζήλιψα, *ν Ανθούλω μου*
τον ζήλιψα και στ’ άλογο
ν Ανθούλω μου, πώς παίζει μες στους κάμπους
κιμ κι έλα μου, πώς παίζει μες στους κάμπους
ν Ανθούλω μου, πώς παίζει μες στους κάμπους
κιμ κι έλα μου, πώς παίζει μες στους κάμπους.

Ήρθι Μάης κι η άνοιξη ήρθι το καλοκαίρι
να πρασινίσουν τα ιβουνά να λουλουδιάσουν κάμποι
να βγουν τα ίτσια στα ιβουνά και κάτσηδες στους κάμπους
να βγει κι η Ανθούλω η όμορφη να βγει να σιργιανίσει
σιργιάνιξι κι διάυρι ’πό το ταχιά ως το βράδυ
κι η μάνα τ’ς την προξένιβι σι Τούρκο να την δώσει.
Σι τι μανή μ’ τον ζήλιψις τον Τούρκο το Φοντούλη.
Τον ζήλιψα στη φορεσιά και στα δασιά τραγούδια
τον ζήλιψα και στην πιρτσιά πώς τ’ν έχει αραδιασμένη
τον ζήλιψα και στ’ άλογο πώς παίζει μες στους κάμπους.